Atvirlaiškis Valerijai Čiurlionytei, [1916-07-23], [iš Petrogrado – į Lipecką].

Keli žodeliai – ir vėlei nieko, ir

Keli žodeliai — ir vėlei nieko, ir nieko… Kodel?.. Kai užvis labiau laukiu laiškų, tai man tada niekas nerašo… Labai nerimastauju, kodel tu nerašai. Ar gal rašai, gal nesiunti?.. Juk, sesule, atmeni, žadėjai viską siųsti, ką parašai, ir aš tikiu, kad išpildysi savo pažadėjimą. Ar ne tiesa?..

Rytoj šventė, rytoj vėl važiuoju in Mares. Vėlei bus vilnys ir volai. Vėlei apsvaigsiu. O vakare pajūryj koncertas — didelis, puikus. Vien baletas. Labai geras. Ot, matai, kaip man gerai. Ir keik tu žmogus pasaulį, jei gerai yra. Norėjau tau atsiųsti vieną labai labai gražią knygutę, tik bjaurybė Šilingas [1] pagavo ir išsivežė, o daugiau pirkt nebėra — paskutinis egzempliorius buvo.

Žinai, bark mane, sesut… Vieną kartą kažkur užsižiopsojau ir laikrodukas tavo ėmė ir iškrito iš nagų ir dabar nebeina. Matai, kaip negerai. Ar labai barsi?.. „Šėtono“ vertimą [2] visai išpeikė, nors aš buvau jau žymiai pataisęs, negu tau siunčiau. O tos eilės, kur tu sakei keistos [3], Varnas [4] su Šilingu pripažino labai geroms. Klausyk, o Zoska [5] su Baltrušaičiu [6] nesusiraš[i]nėja? Aš jam rašiau porį laiškų, bet nieko neatsako, bjuras. Tik tu, sesute, būk gerutė, neliūdėk ir parašyk man ilgą, ilgą laišką, o aš tau nuo Marių dainą atvešiu. Ar gerai, sesule?..

Ba[ly]s

KOMENTARAI

[1] Stasys Šilingas (1885–1962), teisininkas. Lietuvoje leisto „Pirmojo baro“ redaktorius, palankiai vertinęs BS kūrybą. 1914–1917 m. Lietuvių draugijos nukentėjusiems dėl karo šelpti Centro komiteto sekretorius, vėliau – vicepirmininkas.

[2] Išliko du prancūzų poeto Charleso Beaudelaire’o (1821–1867) kūrinio „Litanija Šėtonui“ vertimo variantų autografai: „Litanija Šėtonui“, in: VUB RS, F153–1094; [Tu grazna, išmintis iš dangaus Aniolų], in: *VUB RS*, F153–1095.
Plačiau apie vertimo istoriją žr. Rimas Žilinskas, „Paaiškinimai“, in: *BSR, t. 5(I): Vertimai*, parengė Algis Samulionis, Rimas Žilinskas, redagavo Donata Linčiuvienė, Rimas Žilinskas, Vilnius: Alma littera, Lietuvių literatūros ir tautosakos institutas, 1998, p. 785.

[3] Turbūt kalbama apie rusų poeto Viačeslavo Ivanovo (1866–1949) eilėraščio „Тайна Певца“ („Dainiaus paslaptis“) vertimą.

[4] Adomas Varnas (1879–1979), tapytojas, grafikas, fotografas, vokiečiams okupavus Lietuvą, pasitraukęs į Petrogradą kartu su kitais lietuvių pabėgėliais. Studijavo meną Petrapilyje.

[5] Sofija Čiurlionienė(1886–1958), rašytoja, pedagogė, Mikalojaus Konstantino Čiurlionio žmona; tuo metu su dukrele Danute gyveno Voroneže, mokytojavo, dar dirbo vietinėje redakcijoje, rašė.

[6] Jurgis Baltrušaitis (1873–1944), poetas simbolistas, diplomatas. 1900–1920 m. dalyvavo rusų literatūriniame gyvenime, Maskvos Lietuvių draugijos ir Nukentėjusiems nuo karo šelpti komiteto veikloje. 1915–1917 m. kartu su BS ir Maksimu Gorkiu rengė lietuvių literatūros rinkinį bei lietuvių liaudies dainų rinkinį rusų kalba (jie buvo neišleisti).